

Dr Robert A. Peterson, Teologia Janowa,

Sesja 14, Duch Święty, Część 2

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat teologii Janowej. To sesja 14, Duch Święty, część 2.

Kontynuujemy teologię Janową.

Dotarliśmy do tematu Ducha Świętego. Widzieliśmy, jak jest On dany Jezusowi i jak Duch jest źródłem życia. W istocie wszystkie trzy osoby Trójcy są źródłem życia.

Jezus ochrzci kościół Duchem Świętym. Przeczytam te wersety jeszcze raz, ponieważ sam Jan powiedział, Jan Chrzciel, to jest, powiedział, 132, Jan dał świadectwo: Widziałem Ducha zstępującego z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja sam Go nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział mi: Ten, na którego ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym.

I widziałem i zaświadczyłem, że to jest Syn Boży. Mesjasz otrzymuje Ducha. Izajasz mówi w niektórych fragmentach Sługi Pańskiego, że ześle na niego mojego Ducha i tak dalej. Mesjasz otrzymuje Ducha podczas chrztu, aby mógł, coś, służyć w mocy Ducha jako Bóg-człowiek.

Potwierdzam również, że czyni pewne cuda. Nie dzielimy osoby Chrystusa. Osoba Chrystusa czyniła cuda podkreślając jego człowieczeństwo przez Ducha.

Osoba Chrystusa czasami czyniła cuda, które podkreślały jego boskość. Mesjasz otrzymał Ducha podczas chrztu i mógł posługiwać w mocy Ducha, posyłać Ducha i dawać Ducha kościołowi. We wszystkich czterech Ewangeliach Jan Chrzciel mówi, że.

Jan Chrzciel, Mesjasz, powinienem powiedzieć, nie chrzci kościoła Duchem Świętym w żadnej z Ewangelii. Dwie księgi Łukasza, oczywiście, to Łukasz i Dzieje Apostolskie. Na końcu Łukasza, znowu, masz czekać w Jerozolimie na moc, którą Ojciec ci ześle, moc z góry.

W Dziejach Apostolskich 1 Jezus przypomina prorocтво Jana; sam prorokuje, a w rozdziale 2 wylewa Ducha Świętego w Pięćdziesiątnicę, wiążąc tym samym prorocтво Joela z tym samym. Jest to główne wydarzenie odkupieńczo-historyczne. Chrzest Kościoła Duchem Świętym jest dziełem Jezusa w takim samym stopniu, jak jego śmierć i zmartwychwstanie.

On ochrzci kościół Duchem. Zainauguruje nową fazę historii odkupienia, gdy królestwo Boże eksploduje, a więcej ludzi przychodzi do wiary w Jezusa w ciągu tygodnia, niż najwyraźniej miało to miejsce w całej jego publicznej posłudze trwającej trzy i pół roku. Nowe stworzenie jest zainaugurowane publicznie.

Och, to zmartwychwstanie Jezusa jest podstawą, ale tutaj, bum, znowu, nowe życie przychodzi z nieba. A kościół, nowotestamentowy lud Boży, rodzi się, bum, potężnie w Pięćdziesiątnicę, jako Mesjasz, który otrzymał Ducha dokładnie po to, aby mógł dać Ducha, czyni to. Po wniebowstąpieniu w Dziejach Apostolskich 1, wylał Ducha na kościół.

Jana 7:37 do 39, w Święto Pięćdziesiątnicy, odbyła się ceremonia wylewania wody, a sam Jezus ją wypełnił. Jezus wstaje; czytam z małej książeczki, którą napisałem wiele lat temu, *Getting to Know John's Gospel*, świeże spojrzenie na jej główne idee, strona 116. Jezus wstaje w ostatnim i największym dniu Święta Namiotów i zaprasza ludzi, aby przyszli do Niego i pili 7:37.

Im bardziej będziemy świadomi zwyczajów tego Święta, tym lepiej zrozumiemy słowa Jezusa. O świcie, w pierwszych siedmiu dniach Święta, miała miejsce ceremonia polewania wodą. Kapłan prowadzący procesję czerpał wodę z Sądawki Siloe, tej samej, w której niewidomy człowiek obmył oczy, złotym dzbanem i wracał do świątyni.

Następnie wodę wlewano do lejka po zachodniej stronie ołtarza, podczas gdy chór świątynny śpiewał Psalm 113 do 118, Psalm Hallel, w chwale Boga. W istocie cała ceremonia została zaprojektowana, aby podziękować Bogu za dar deszczu w poprzednim roku i poprosić Go o zapewnienie deszczu na przyszły rok. Jezus wykorzystuje fakt, że ósmego i ostatniego dnia Święta Namiotów nie było ceremonii polewania wodą.

W ten sposób cała uwaga zostanie skierowana na tego, który mówi: Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do mnie i pije. Jeśli ktoś we mnie wierzy, jak powiada Pismo, strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza, Jana 7:37-38. Twierdząc, że jest tym, który dostarcza ludziom wodę do picia, Jezus stawia się na miejscu Boga, dawcy deszczu.

Ponadto, Apostoł Jan wyjaśnia znaczenie tej wody, do której nawiązuje Jezus. Przez to miał na myśli ducha, którego mieli później otrzymać ci, którzy w niego uwierzyli. Do tego czasu duch nie został dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Jezus jest wodą Ducha Bożego, którą wyleje na kościół w dniu Pięćdziesiątnicy w Dziejach Apostolskich 2. Jednakże Jezus musi najpierw zostać ukrzyżowany, a następnie uwielbiony, zanim duch zostanie dany kościołowi w nowej pełni i mocy. Jak

to jest w zwyczaju w Ewangelii Jana, ludzie mają podzieloną odpowiedź na słowa Jezusa. Rozdział 7 :40-44.

Pozwól mi przeczytać z ESV. Nie było ESV w 1989, nie sądzę. 7:37.

Ostatniego dnia święta, wielkiego dnia, Jezus wstał i zawołał. Więc nie zrobił tego, czego chcieli od niego jego bracia. Idź od razu, zrób wielki szum i daj się aresztować.

Nie wiem, czy wiedzieli o tym, ale kpili z niego. Nie wierzyli w niego. Jan mówi w Jana 7, że jego bracia nie wierzyli w niego.

Jana 7.5, bo nawet jego bracia nie wierzyli w niego. Ojej, ojej.

On poszedł w ukryciu i pełnił tę posługę ostatniego dnia święta. Jeśli ktoś przychodzi spragniony, niech przyjdzie do mnie i pije. Kto we mnie wierzy, jak mówi Pismo, mamy trudności z rozpoznaniem, o czym mówi Jezus.

Nie będę teraz tego drążyć. Teraz to, teraz to powiedział o duchu. Przepraszam.

Kto we mnie wierzy, jak mówi Pismo, z jego serca popłyną rzeki wody żywej. A to powiedział o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w niego. Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Przetłumaczę dosłownie, ponieważ musi nastąpić jakaś poważna interpretacja. Nie mówi dosłownie, że to znaczy, że jeszcze nie zostało podane, ale nie chcę tego zepsuć. Chcę to przeczytać.

7:39, 7:39. Jakoś nie ma tego w Dziejach Apostolskich. Nie mogę tego zrozumieć. Ach, tak, jest lepiej.

To Dzieje Apostolskie to jakaś twarda greka, którą muszę wam czasami powiedzieć, zwłaszcza jeśli nie wiecie, co robicie. A to powiedział odnośnie ducha. Którego mieli otrzymać ci, którzy uwierzyli.

Ci, którzy w niego uwierzyli, mieli otrzymać. Jana 7:39. Bo jeszcze nie był duch. Jeszcze nie, bo jest postpozytywny. Jest na drugim miejscu, jak niektóre z moich ulubionych drużyn sportowych.

Bo jeszcze nie był duch, bo Jezus jeszcze nie. O, wybac. Bo jeszcze nie był dany duch.

Mówi się, że jest podane. Mój błąd. Mój błąd.

Jeszcze nie. Jeszcze nie został dany duch, ponieważ Jezus nie został jeszcze dany, ale został uwielbiony. Okej, to dobrze.

Z pewnością Duch istniał przed tym. Z pewnością Duch usługiwał przed tym. Widzieliśmy to w Ewangelii Jana i tak było.

Ale duch nie został dany przed Pięćdziesiątnicą w taki sposób, w jaki został dany w Pięćdziesiątnicę. Jeśli niektóre z komentarzy do Księgi Rodzaju, z którymi się konsultuję, są poprawne, Duch Święty był aktywny w Księdze Rodzaju 1:3, unosząc się nad wodami. Wiem, że żydowscy interpretatorzy czasami się nie zgadzają, ale to w porządku.

I z pewnością był aktywny w Starym Testamencie. I znowu, jak powiedziałem wcześniej, nie rozumiem, nie mogę pojąć, jak ci, którzy byli duchowo martwi, zostali ożywieni poza służbą ducha. Tak więc rozumiem, że święci Starego Testamentu zostali odrodzeni i nie mogą zrozumieć, jak mogli poznać Boga, nie będąc zamieszkanymi przez ducha.

Ale o to właśnie chodzi. Wierzę, że duch, duch dokonał tych operacji, ale nie zwrócono na nie uwagi. Nie przekazano duchowi nauczania, ponieważ, jak powiedziałem wcześniej, chrześcijańska doktryna Trójcy jest wynikiem historii odkupienia.

Bóg zawsze był Świętą Trójcą, ale rozumieliśmy, że istniała binarność, przynajmniej teoretycznie, patrzymy wstecz, robiliśmy to przy wcieleniu, kiedy syn Boży, który był z ojcem, z Bogiem i był Bogiem, stał się ciałem, Jan 1, 1 i 14. Bóg zawsze był trójjedyny, ale rozumieliśmy rolę Ducha. Właściwie nie wydarzyło się to w Pięćdziesiątnicę, ale patrząc wstecz, kościół zrozumiał to, kiedy duch przyszedł w nowości i mocy w Pięćdziesiątnicę.

Jezus ochrzcił kościół Duchem Świętym. To jest niedokończone dzieło Mesjasza, według ewangelii, szczególnie Łukasza. Nie tylko Łukasz, jak Mateusz i Marek przepowiadają Jana Chrzciciela, ja chrzczę wodą, Mesjasz będzie chrzczył duchem, ale Łukasz przygotowuje nas w Łukasza 24 do Dziejów Apostolskich 1, mówiąc: czekajcie w Jerozolimie, aż Ojciec da wam moc z góry.

Jezus powtarza proroctwo Jana, dodaje swoje i wstępuje w Ewangelii Łukasza, Dziejach Apostolskich 1 i Dziejach Apostolskich 2; bum, dźwięk i pokaz światła. Duch jest niewidzialny, ale nawet gdy pojawił się jako ptak i spoczął na Jezusie, Bóg dał dźwięki, szum wiatru i płomienie ognia. Myślę o rozdzielaczu samochodowym, świecach zapłonowych apostołów.

Powiedział, że zabrzmiał i pokazał, że duch przyszedł w cudownej nowości i mocy. I chociaż jeszcze tego nie rozumieli, Dzieje Apostolskie 1:8, które poprzedzały, zamierzam, gdy Duch Święty zstąpi na was, będziecie moimi świadkami, Judea,

Samaria i aż po krańce ziemi. Nie rozumieli, że to oznaczało, że poganie zostaną włączeni do kościoła.

Stary Testament to przewidywał, ale oni jeszcze tego nie otrzymali. Jezus ochrzcił kościół Duchem Świętym. Widzimy to również w rozdziale 20 Ewangelii Jana.

To jest tak zwane wielkie polecenie Jana. Jest w Ewangelii Mateusza 28, słynne 19 i 20. Jest w Ewangelii Łukasza 24 i ma inną formę.

I jest debata. Kiedyś słyszałem teologa zielonoświątkowego w ETS; McDonald to nazwisko, być może. Sądzę, że nauczał w Gordon Conwell Seminary w tym czasie i był zdolnym uczonym i ewangelikiem.

Nie było wątpliwości. Uważał to za coś wyjątkowego i odrębnego od Pentecost. Cóż, nie zgadzam się.

I tak samo wielka jednomyślność ewangelicznych uczonych. Jana 20:19. Wieczorem tego dnia, pierwszego dnia tygodnia, gdy drzwi były zamknięte, gdzie uczniowie byli z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośród nich i powiedział im: Pokój wam.

Gdy powiedział, że to powiedział, pokazał im ręce i bok. Wtedy uczniowie uradowali się, gdy ujrzeli Pana; Jezus powiedział im znowu: Pokój wam. Nie jest to nieznane pozdrowienie, ale teraz ma szczególne znaczenie, gdy ich zmartwychwstały mistrz do nich przemawia.

Jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Ile razy Jezus mówi, że Ojciec go posłał? Wiele razy w Ewangelii Jana. Teraz mówi coś podobnego w 17.

Wysłał ich, aby kontynuowali Jego posługę, ale potrzebują zaopatrzenia na to. A kiedy to powiedział, tchnął na nich i powiedział: przyjmijcie Ducha Świętego, przypominając wdech w nozdrza Adama, oddech życia w Księdze Rodzaju 1. Jezus tchnął w apostołów oddech nowego stworzenia, wyposażając ich do głoszenia ewangelii.

Myślę, że to prorocze działanie połączone z proroczymi słowami, które zapowiadają Pięćdziesiątnicę. I znowu, zostało to nazwane wielkim poleceniem Janowym, przyjmijcie Ducha Świętego. Jeśli odpuscicie grzechy którymś, są odpuszczone.

Jeśli wstrzymasz przebaczenie od kogokolwiek, jest ono wstrzymane. Przypuszczalnie, wysłanie ich obejmuje wysłanie ich ze słowem, które odzwierciedla również Jana 17. I że gdy Duch działa poprzez słowo, grzechy są albo odpuszczone, albo zatrzymane w zależności od reakcji ludzi na ewangelię, która ma się wydarzyć.

Kiedy Jezus chrzci kościół Duchem Świętym , więc gdy rozważamy Jego zbawcze dzieło, nie pomijajmy Pięćdziesiątnicy. O tak.

Gdybym miał wybrać jedno wydarzenie, nie chciałbym tego robić, ale byłaby to jego śmierć. Śmierć i zmartwychwstanie są zjednoczone, a połączone są niezbędne, a oba są absolutnie niezbędne. Nie ma zbawienia bez nich. Pomysł, że umrze i nie zmartwychwstanie, jest po prostu fałszywy.

To niemożliwe, ale jedno wydarzenie, krzyż, nie chcę wybierać jednego, ale śmierć i zmartwychwstanie. Niemniej jednak, dzieło zbawienia obejmuje jego wcielenie jako warunek wstępny do tego wszystkiego, jego bezgrzeszne życie jako warunek wstępny, a także jego śmierć i zmartwychwstanie. Po zmartwychwstaniu, jego dzieło zbawienia obejmuje jego wstąpienie do Ojca i wylanie ducha, jakiego nigdy wcześniej nie otrzymał.

Dlaczego jest to takie wyjątkowe? Odkupiciel przyszedł. Odkupiciel wykonał swoją pracę krzyża i powstał z grobu. Odkupiciel jest po prawicy Boga.

A teraz Odkupiciel wylewa ducha, aby dokonać śmierci i zmartwychwstania Chrystusa w przesłaniu apostołów, w ich słowach i czynach, aby przynieść zbawienie światu. Pięćdziesiątnica nie jest normą dla życia chrześcijańskiego. Jest to wydarzenie historyczne-odkupieńcze, które raz na zawsze się dokonało i jest niepowtarzalne, takie jak śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa Chrystusa.

Dając ducha kościołowi, inaugurując nowe stworzenie, wypełniając nowe, rozszerzając nowe przymierze i chrzcząc kościół jako nowotestamentowy lud Boży. Duch Święty został dany Jezusowi. Był źródłem życia już w Księdze Znaków.

W tej samej księdze znaków powiedziano nam, że ochrzci kościół Duchem Świętym pod koniec Księgi Podwyższenia lub Księgi Chwały 2021 do 23. Jezus przewiduje to samo. Teraz widzimy w pożegnalnych przemówieniach w Księdze Chwały, że ojciec i syn pošlą ducha.

Duch zostanie posłany przez ojca i syna. To jest nauka unikalna dla ewangelii Jana. I jest rzeczywiście cudowna.

14:16 i 17:15. Tak, 14:15. Jeżeli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie.

To tak jak w Dziesięciu Przykazaniach. Bóg okazuje miłość i dobroć tysiącom pokoleń tych, którzy Go kochają i przestrzegają moich przykazań. I zapytam Ojca, a on da ci innego trudnego do przetłumaczenia Paracletos .

Bardzo trudne do przetłumaczenia. Paraclete, pomocnik, pocieszyciel. To samo słowo występuje w 1 Jana 2.2. Mamy paraclete z ojcem, Jezusem Chrystusem, sprawiedliwym.

1 Jana 2:1. Mamy orędownika u Ojca, Jezusa Chrystusa, sprawiedliwego. Tak jest. Orędownika.

Oznacza to obrońcę. Paracletos oznacza tam obrońcę. Zobaczmy później w Jana 16, 8 do 11.

Zobaczmy to w tej sekcji. Jest prokuratorem. Duch przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie.

Więc to trudne. Ten, kto przychodzi obok, aby pomóc, pomocnik, pocieszyciel. Trudno to wiedzieć.

Najlepiej jest po prostu iść z indywidualnym kontekstem i próbować z nim pracować. Poproszę ojca, a on da ci innego pomocnika, aby był z tobą na zawsze. Ważną częścią pracy ducha jest jego obecność z ludem Boga.

Ogólnie rzecz biorąc, zobaczmy, że duch jest alter ego Jezusa. Jest kolejnym paracletos . Zajmuje miejsce Jezusa.

A posługi, które Jezus wykonywał na ziemi, teraz, gdy jest w niebie i wylewa ducha na kościół, to jest oczywiście prorocze. Duch działa. Duch działa.

Jezus, jak mówi Marek, wybrał 12 uczniów i może być z nimi. Duch będzie z tobą na zawsze. Nie zostawię cię samego.

Przyjdę do was, tak naprawdę, w osobie ducha. Tak bardzo Jezus i duch są połączeni. A w 1 Koryntian 15, Paweł wydaje się identyfikować uwielbionego Chrystusa z duchem, nie ontologicznie, nie zaprzeczając odrębnej osobowości syna i ducha, ale funkcjonalnie.

Dam ci innego pomocnika, aby był z tobą na zawsze. Nawet duch prawdy, Jezus jest drogą, prawdą i życiem, 14:6. Siedem wypowiedzi IM, tylko trzy znaczenia, podsumowane w 14.6. Kiedy powiedział, Ja jestem prawdą, oznacza to, że jest objawicielem Boga. Cóż, objawiciel Boga jest z powrotem z ojcem.

I zgadnijcie co? Posyła Ducha. W tym przypadku Ojciec posyła Ducha nie tylko po to, aby był z uczniami, ale jest duchem prawdy. Będzie nadal objawiał Ojca i Syna, których świat nie może przyjąć, ponieważ ani Go nie widzi, ani nie zna.

Świat jest beznadziejnie empiryczny. Wierzy tylko w to, co widzi. I nieszczęśliwie dla świata, Jan 4, Bóg jest duchem.

A Duch Święty jest także duchem. Znać Go, bo mieszka z wami i będzie w was. Tutaj Ojciec posyła Ducha.

Kontekst jest taki, że te słowa pochodzą z ust tego, którego posłał ojciec. Teraz pośle, jak właśnie widzieliśmy w Jana 20:21 do 23, pośle ducha, jak powiedziano w wielkiej modlitwie kapłańskiej, pośle ducha. Tak więc duch będzie tym, który zostanie posłany, aby zająć miejsce Jezusa, być z uczniami jako duch prawdy i objawiać Pismo.

Te wypowiedzi są wstępnym uwierzytelnieniem Nowego Testamentu. I nie tylko, ale także apostoelskiego kazania. Ta zmagająca się, niezdarna, dwa kroki naprzód, trzy kroki wstecz grupa staje się wielkimi apostołami Boga, i czynią cuda, i głoszą słowo Boże.

Jak możesz to wytłumaczyć? Pięćdziesiątnica. O, mój Boże. Znasz go, bo mieszka z tobą i będzie w tobie.

Duch zamieszka w nich. Czy to jest rzeczywistość Starego Testamentu, czy nie, myślę, że tak było. Nie potrafię pojąć zbawienia poza nowym życiem przez ducha i obecnością ducha. Ale nie jest to tak jasno nauczane w Starym Testamencie, jak w Nowym; głównym osiągnięciem Pięćdziesiątnicy jest jasność nauczania.

Jana 14:25 i 26. Te rzeczy mówiłem wam, póki jeszcze jestem z wami, ale pomocnik, Duch Święty, którego Ojciec, znowu Ojciec posyła ducha, pośle w moim imieniu. Zauważ, że posyłam ponownie.

On was wszystkiego nauczy i przypomni wam. Wszystko, co wam powiedziałem, pomocnik, Duch Święty, pokój. Zostawiam wam mój pokój.

Nie daję wam tak, jak daje świat. Czy daję wam? Niech się nie trwożą serca wasze. Niech się lękają.

Uczę was tych rzeczy, póki jestem z wami. Ja odejdę, ale Ojciec będzie się troszczył. On pośle Paracletos, Paraclete, Ducha Świętego.

Ignorujemy znaczenie jego imienia. Święty Ojciec. Jezus modli się w Ewangelii Jana 17. Demony mówią: Święty Boży, czy przyszedłeś nas dręczyć? Osoby trynitarne są święte w tym sensie, że są oddzielone od reszty rzeczy, które są, są ontologicznie oddzielone i są czyste, tak jak Bóg jest czysty, ponieważ są Bogiem.

Duch będzie nauczycielem. Jezus był nauczycielem. Był objawicielem.

To właśnie zamierza zrobić. Nauczy was wszystkiego, co musicie wiedzieć o życiu wiecznym i pobożności. Pierwszy Piotr, drugi Piotr, około wersetu trzeciego, i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Jezus składa więc obietnicę, że duch będzie aktywny w przesłaniach apostołów o Jezusie i, pośrednio, w ich pismach o Jezusie w rozdziałach 15, 26 i 27. Pismo musi się wypełnić. Nienawidzili mnie bez powodu.

To koniec wersetu 15, 25, 26. Ale kiedy przychodzi pomocnik, oto jest znowu, Parakletos, którego wam pošlę od Ojca, tak łącząc to, Ojca i synów i Ducha. Och, to ma tyle sensu.

Ojciec posyła syna, ojciec i syn posyłają ducha, a ojciec i syn i duch posyłają uczniów. O, gdy przyjdzie pomocnik, którego ja wam pošlę od ojca, duch prawdy, który pochodzi od ojca, on będzie świadczył o mnie. W ewangelii Jana jest główny temat świadectwa.

Jan skraca procesy Jezusa pod koniec jego życia. Ironicznie i humorystycznie, kagańcuje Kajfasza i mówi: Kajfasz, który mówił wcześniej. Tak.

W rozdziale 11 nieświadomie przepowiedział zastępcze zadośćuczynienie Jezusa. To zabawne. Procesy są zminimalizowane, ale jak uczył nas Raymond Brown, Jezus jest sądzony przez całe swoje życie.

Kostenberger nazywa to kosmicznym procesem Jezusa. I to, i temat świadectwa pasuje do tego w rozdziale piątym, Jezus mówi, Jan Chrzciciel świadczy o mnie, mój ojciec, świadkowie o mnie, moje znaki, moje cuda, świadkowie o mnie, Stary Testament świadczy o mnie w rozdziale ósmym. Jeśli świadczysz o sobie, twoje świadectwo nie jest prawdziwe.

Cóż, jeśli ja świadczę o sobie, moje świadectwo jest prawdziwe, ale nigdy nie świadczę o sobie niezależnie od Ojca. Ojciec i ja obaj świadczymy o mnie. A tutaj w 15, mamy dodanych dwóch świadków, Ducha i uczniów.

Gdy przyjdzie pomocnik, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który pochodzi od Ojca, On będzie świadczył o Mnie. A wy także będziecie świadczyć, bo byliście ze mną od początku. Pamiętajcie, jak odkryli, że gdy mianowali Dzieje Apostolskie 1 pod koniec, zastąpili Judasza?

Nie tylko osoba ta musiała być świadkiem zmartwychwstania, ale musiała być kimś, kto znał Jezusa od początku. To jest ważne. W ten sposób mogą powiedzieć, hej, ten, którego znaleźliśmy wcześniej, jest tym, który żyje, nawiasem mówiąc, pochodzi od ojca.

Nie ma mowy o wiecznym pochodzeniu w Bóstwie , tak jak jednorodzony syn nie mówi o wiecznym zrodzeniu. Te słowa zostały źle zrozumiane w Ewangelii Jana.

Tak ich rozumiał ojciec kościoła. Uczą prawd. To znaczy, że syn jest Bogiem.

Duch jest Bogiem. Uh, zawsze byli Bogiem i, wszystkie są bez przyczyny, ale powiązane. I, um, uh, muszę pozostać przy tym temacie.

Mówię tylko, że to nie jest tekst dowodowy na wieczne tchnienie ducha. Nie, to jest ekonomiczne. Dotyczy gospodarki.

Dotyczy historii odkupienia. Ojciec posłał syna, syn, stąd pochodzi od ojca, ojciec i syn posyłają syna. Jest duchem prawdy.

Ujawnia ojca i syna, i dołącza do grona świadków. Ojciec, syn, duch działa. Jan Chrzciciel, Stary Testament.

Daj mi moją kategorię innych; mam siedmiu świadków. Mówisz, że to nie działa. W porządku.

W porządku. Po prostu lubię siódemki i Johna. John, ten facet, nauczył mnie lubić siódemki.

Uh, co powiesz na 16, siedem do 11? To trudne, bo było tak wiele interpretacji. Wiem, co to ogólnie znaczy. Podążam za da Carsonem w szczegółach i nie każdy jest przekonany, ale to w porządku.

To znaczy. Och, okej. Ponieważ przyznaję, że jest to trudne dla siedmiu z rozdziału 16.

Mówię ci prawdę. To jest dla ciebie korzystne, że ja odejdę. Jeśli nie odejdę, pomocnik Baraka, Platona, nie przyjdzie do ciebie.

Ale jeśli pójdę, poślę go do was. A gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. Duch będzie tu działał jako oskarżyciel.

Pierwszy Jana dwa, jeden Jezus Chrystus. Sprawiedliwy jest naszym adwokatem. Parakletos .

On jest naszym obrońcą. Małe dzieci. Piszę wam te rzeczy, abyście nie grzeszyli.

Jeśli ktoś zgrzeszy, mamy obrońcę. Więc, mówi Szatan, czy ty sobie ze mnie żartujesz? Boże, spójrz na grzechy tej osoby. Spójrz na jej grzechy.

Przyjęliście ją. A nasz adwokat zeznaje w naszym imieniu. Pokazuje swoje stygmaty, jeśli można, i mówi, kocham ją.

Oddałem się jej. Nie możesz jej dotknąć. Ona jest moja tutaj.

Co to znaczy? On przekona świat. Duch przekona świat jako prokurator. Generalnie wiem, co to znaczy.

On przekona świat o grzechu. Zajmując miejsce Jezusa w rozdziale 17, idź na ucztę. Ty, magik, pokaż kilka swoich sztuczek magicznych, a zdobędziesz trochę chwały.

Chłopak, miał to w swoim domu. Przynajmniej był najstarszym bratem. A wy nie jesteście jego braćmi krwi, bo Joseph był zaangażowany w ich produkcję, ale nie siedział w więzieniu.

Ale mimo wszystko, o mój Boże. Nawet jego własny brat nie powinien w niego wierzyć. Jana 7:5.

Świat mnie nienawidzi. Jezus mówi to wprost, ponieważ świadczę, że to, co on robi, jest złe. Świat nie może cię nienawidzić.

Ojej. On sugeruje, że należycie do świata, moi bracia. Powiem wam, John, eee, pierwszy Koryntian 15, po zmartwychwstaniu Jezus ukazuje się swojemu bratu, Jakubowi.

Wow. Założę się, że były jakieś uściski, płacz, a może nawet bliskowschodnie pocałunki w policzek. Wow.

Czy możesz to sobie wyobrazić? Wow. Prawdopodobnie z kilkoma wyznaniem. To zdumiewające.

Tak czy inaczej, Jezus był przekonującym światem. Siedem, Jana siedem, Jana rozdział siódmy. Idzie do ojca.

O nie. O, duch zajmuje jego miejsce. Potrafi mieszać świat grzechu, sprawiedliwości i sądu.

DA Carson w artykule pokazuje w studiach Nowego Testamentu, jak powiedziałby św. Łukasz, nie ma sensu, nie ma sensu czasopismo. W porządku. Było tak wiele różnych interpretacji tego.

Większość z nich mieściła się w granicach ortodoksji. Kostenberger nie pokazuje wszystkich w granicach ortodoksji. Są niektóre naprawdę szalone, ale oto przypuszczenie Carsona.

Mówi, że myślę, że John chce, abyśmy zrozumieli, co to oznacza . I jest jasne, że w pierwszym przekona świat o grzechu. To jest grzech, który popełnia świat.

Bez wątpienia. Wszyscy się z tym zgadzają. Musimy zinterpretować klauzulę przyczynową, ale Carson mówi, spróbujmy z prawością i osądem, które są również rzeczami, które świat robi.

Tak więc świat jest sprawcą grzechu. Świat jest sprawcą sprawiedliwości, która staje się samosprawiedliwością. Świat jest sprawcą sądu, który staje się fałszywym sądem rzeczywistości duchowej.

Działa. Jest w tym spójność. Lubię dobrych ludzi, którzy się nie zgadzają.

Nie uczyniłbym z tego artykułu wiary. Musisz wierzyć, aby dołączyć do kościoła lub zostać wyświęconym. W porządku.

To jest przedmiotem debaty. To jest pewne. Zinterpretujmy to w ten sposób.

On przekona świat o grzechu, ponieważ nie wierzą we mnie. To znaczy, że Bóg jest najbardziej miłosierny, grzesznicy nienawidzą Boga i jego Chrystusa. Nie wierzą w niego naturalnie, gdy są pozostawieni samym sobie.

Umarliby za swoje grzechy w rozdziale ósmym. Więc zgadnij co? Syn odchodzący nie pozostawia uczniów jako sierot. Wysła ducha, swoje alter ego, aby kontynuowało jego posługi.

Jednym z nich było przekonywanie grzeszników. To jedyny sposób, by zostali zbawieni. Muszą usłyszeć złe wieści.

Luter ma rację, doceniając dobrą nowinę. Duch przychodzi i przekonuje świat o grzechu, ponieważ ludzie sami nie wierzą w Jezusa. Przekonuje świat o sprawiedliwości.

Jeśli to jest to, co faktycznie robią, to jest to samouwielbienie nigdy nie użyte w ten sposób przez Johna. Przyznaję, ale tak to wygląda, jakby się tu działa. Carson przekonał mnie, że jeśli on się mylił, to ja też się myliłem.

Jestem w dobrym towarzystwie. Tak czy inaczej, nie wszyscy się zgadzają. To na pewno.

Jeśli chodzi o sprawiedliwość, ponieważ idę do Ojca , nie ujrzyście mnie już. Ten, który dał właściwe, ten, który objawił Boga i dał właściwe zrozumienie rzeczywistości duchowej. Robię następne.

Tego, który raz po raz przebijał balony samouwielbienia, już nie ma. Duch zajmie jego miejsce. Przekona samouwielbiających grzeszników o ich samouwielbieniu i potrzebie sprawiedliwości syna Bożego.

On przekona świat o osądzie, ich fałszywej ocenie rzeczywistości duchowej. Sami z siebie, grzesznicy nie szukają światła. Oni nienawidzą światła.

Chcą zgasić światło, rozdział trzeci. Jeśli chodzi o ich fałszywy osąd rzeczy duchowych, ponieważ władca tego świata jest osądzony, Szatan jest pokonany. Bóg jest zwycięzcą, ale duch jest potrzebny, aby pomóc ludziom widzieć rzeczy właściwie.

To niezwykle, kiedy duch działa. Jezus staje się perłą wielkiej wartości lub skarbem ukrytym na polu, za który człowiek oddaje wszystko. Nagle, jakim byłem dwunożnym osłem.

Nadużyłem imienia Jezus. Nawet nie pomyślałem o Jezusie. A teraz jest dla mnie najcenniejszą osobą na świecie.

Wiele osób mówiło takie rzeczy. Jak to wytłumaczyć? Duch Święty przekonał ich o grzechu, sprawiedliwości i sądzie. Nie tylko to, ale kończymy na 13 do 15.

Mam wam wiele do powiedzenia, ale teraz nie możecie tego znieść. Kiedy przyjdzie duch prawdy, ile razy słyszeliśmy to wyrażenie? On was wprowadzi we wszelką prawdę. Apostołowie nie głoszą własnych rzeczy i nie piszą własnych rzeczy.

Bo nie będzie mówił sam od siebie. Cokolwiek usłyszysz, będzie mówił. On wam oznajmi rzeczy przyszłe, eschatologię.

On mnie uwielbi; to jest rola ducha w różnych posługach, które twierdzą, że są posługami ducha: uwielbić Jezusa. Niektóre z nich widzę w telewizji i nie mogę ich znieść; wyłączam je; one uwielbią istoty ludzkie. A on weźmie to, co moje, i wam to oznajmi.

Dokładnie to zrobił Jezus. Wziął to, co było ojca i dał ludziom. Teraz duch bierze to, co jest Jezusa i daje ludziom.

Wszystko co ma ojciec jest moje, dlatego powiedziałem, że weźmie to co moje i wam to oznajmi. Jezus oznajmił co było ojca, duch oznajmi co jest Ojca i Syna. Trynitarna harmonia wszędzie.

I teraz naprawdę mamy ducha, na szczęście. Wcześniej, w pierwszej Księdze Znaków, jak mówi Kostenberger, to była raczej zwyczajna doktryna ducha, taka jak w

synoptykach. Ale teraz w pożegnalnych przemówieniach, bum! Nauka ducha jest dana dotychczas.

Nauczanie nie oznacza, że operacje są całkowicie nowe, ale nauczanie nie przypomina niczego, co wcześniej zostało podane w Słowie Bożym. Nie znajduje się w Ewangeliach synoptycznych, ale znajduje się u Pawła z jego własnymi Paulanizmami . Ale oto cudowna doktryna Ducha Świętego.

W kolejnym wykładzie omówimy naukę Jana na temat Kościoła.

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat teologii Janowej. To jest sesja 14, Duch Święty, część 2.